

[Lindinger]

det var Erhards dag i dag. Han har nu i 26 år befundet sig, siger han, på afgrundens rand i dette folketing, og alligevel udtrykker han tillid til og tro på regeringen. Det var jeg meget glad for at høre at han kunne, endda med op til 10 mandater, hvis der skulle komme et gruppesvigt.

Det er trods alt en tillidserklæring til regeringen, selv om der var megen kritik, som var værd at tage ad notam. Der er jo ikke mangel på kritik af SV-regeringen, det er helt klart, det har vi hørt ikke så lidt af. Men der er desværre også, må man sige, forhold, som man i hvert fald ikke kan bebrejde SV-regeringen at den har fået at kæmpe imod. Jeg husker endnu, at jeg den 24. oktober stod på denne talerstol og sagde, at vi ville få oliekrise. Det var lige oven på, at vi havde hørt, at det var noget så skønt, at nu skulle vi til at få olien meget billigere. Den oliekrise fik vi altså, og det har ikke gjort forholdene bedre for regeringen. Den er desværre meget afhængig af konjunkturudviklingen i verden, sådan er det jo blevet, og derfor skal man ikke være så bange for at fjerne lidt af grænserne mellem landene. Nationalisme har næsten aldrig ført til noget særlig godt, men derfor behøver man jo ikke på nogen måde at miste venerationen for sin hjemegn og fødeegn; den vil man sikkert altid beholde, ligesom man ej heller vil gå med til at ophæve et lands suverænitet.

Men jeg er nu alligevel glad for, at man nu skal have direkte valg til EF-Parlamentet. Det er rigtigt af SV-regeringen. I Folkebevægelsen er man – det er klart – helt imod. Det er forfærdeligt, at man ikke prøver at få fællesskaber frem, men vil gå den modsatte vej.

Der er ting, som denne regering nok kunne have gjort lidt mere ved, og det ærgrer mig meget, at den ikke gør det. Vi vedtog forleden naturgaslovene og kom derved et skridt i det, jeg mener er den rigtige retning. Men jeg finder det yderst forkasteligt, at vi endnu ikke efter så mange år har fået indført a-kraft i Danmark. Det er jo lige ved at blive uartigt bare at nævne indførelsen af a-kraft, men i indførelsen af a-kraft ligger efter min mening muligheden for at få dette land op at stå. Der ligger muligheden for at få store besparelser frem og lave et rent og dejligt miljø uden spektakel, altså det, jeg kalder »støj- og møgfit«, og uden røg, og jeg nærer ikke den ringeste angst for disse ting, som modstande-

re af a-kraft, kernekraftanlæg, fremfører. Jeg tror ikke spor på, at der kan opstå problemer, som kommer til at skade den danske befolkning, og jeg er heller ikke betænkelig ved det faktum, at vi har et anlæg, der kan ses her fra København. Om det så havde ligget her, kan jo være ret ligegyldigt. Vi har a-kraft i øjeblikket, og vi kan højst tale om at udvide det.

Når vi får a-kraft, vil vi være meget mere uafhængige af konjunkturerne. Vi vil i vort eget lands nordligste del have råstofferne, og vi kan spare utrolig meget på olie og den slags ting, som jo i allerhøjeste grad påvirker vort valutabalanceunderskud i den forkerte retning.

Jeg sagde også i oktober, at jeg ikke troede, regeringen kunne holde løftet om at bringe betalingsbalanceunderskuddet ned. En fastholdelse af det ville i mine øjne være noget af et mirakel, og det mirakel er altså heller ikke sket. Der kan ikke være den ringeste tvivl om, at underskuddet vil stige, men til gengæld rører det mig faktisk ikke ret meget, at det gør det, for det er forhold, som nok rammer Danmark, men de rammer andre olieimporterende lande i nøjagtig lige så høj grad, som de rammer Danmark, og derfor bliver der på en måde en slags status quo i tingene. Derfor tror jeg ikke, at Danmarks kreditværdighed bliver særligt påvirket i negativ retning på det grundlag.

Jeg vil gerne udtrykke min glæde over, at vi her pr. 1. maj fik gennemført det grønlandske hjemmestyre.

Og så vil jeg gerne lige til slut sige, at det stadig er erhvervs partiets mening, at den bedste regeringskonstellation i øjeblikket er den, vi har. Man bør lade socialdemokratiet og venstre – for at nævne dem efter størrelse og på den måde, man normalt nævner dem på: SV – køre landet igennem og prøve at tackle de fantastiske store problemer, som bestandig vil opstå hen ad vejen.

Steenholdt (Grøn.):

Hvis jeg skal se tilbage på det folketingsår, som er gået, vil jeg sige, at der er sket så meget i Grønland. Den største begivenhed, der er sket i Grønland, er, at hjemmestyret er blevet indført. Vi fra grønlandsk side har selv ønsket at have lov til selv at afgøre vores egne forhold. Dette ønske er blevet op-